
Nyasa Vimshatih with Commentary

——
न्यास विंशतिः सव्याख्या

——
Document Information

Text title : nyAsaviMshatiH

File name : nyAsaviMshatiH.itx

Category : major_works, vedAnta-deshika, viMshati, vedanta

Location : doc_z_misc_major_works

Author : vedAntadeshika

Transliterated by : Pallasena Narayanaswami ppnswami at gmail.com

Proofread by : Pallasena Narayanaswami ppnswami at gmail.com

Description-comments : Commentary by the author himself

Source : Stotras of Vedanta Desika

Latest update : October 2, 2017, October 6, 2018

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 17, 2024

sanskritdocuments.org

न्यास विंशतिः सव्याख्या

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कविताङ्किकेसरी ।

वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

सिद्धं सत्संप्रदाये स्थिरधियमनघं श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठं
सत्त्वस्थं सत्यवाचं समयनियतया साधुवृत्त्या समेतम् ।
ऽम्भासूयादिमुक्तं जितविषयगणं दीर्घबन्धुं दयालुं
स्मालित्ये शासितारं स्वपरछितपरं देशिकं भूष्णुरीप्सेत् ॥ १ ॥

अज्ञानध्वान्तरोधादघपरिहरणान्नात्मसाभ्यावहत्वात्
जन्मप्रध्वंसि जन्मप्रदगरिमतया द्विव्यदृष्टिप्रभावात् ।
निष्प्रत्यूहानृशंस्थान्नियतरसतया नित्यशेषित्वयोगात्
आचार्यः सद्भिरप्रत्युपकरणाधिया देववत् स्याद्गुपास्यः ॥ २ ॥

सद्भुद्धिः साधु सेवी समुचित्यरितस्तत्त्वबोधाभिलाषी
शुशुब्धुस्त्यक्तमानः प्रणिपतनपरः प्रभ्रकालप्रतीषः ।
शान्तो दान्तोऽनसूयुः शरणाभुपगतः शास्त्रविश्वासशाली
शिष्य प्राभः परीक्षां कृतविदभिमतं तत्त्वतः शिक्षणार्णीयः ॥ ३ ॥

स्वाधीनाशेषसत्ता स्थितियतनहुलं विद्धि लक्ष्मीशमेकं
प्राथ्यं नान्यं प्रतीया न य शरणातया कञ्चिदन्यं वृणीयाः ।
अेतस्मादेव पुंसां भयमितरदपि प्रेक्ष्य भोज्जीस्तदऽज्ञां
धृत्येकान्तोपदेशः प्रथममिह गुरोरेकचित्तेन धार्यः ॥ ४ ॥

भोक्षोपायार्द्धतैवं भवति भवभृतां कस्यचित् क्वाऽपि काले
तद्गद् भक्तिप्रपत्त्योरधिऋति नियमस्तादृशा स्थान्नियत्या ।
शक्ताशक्तादि तत्तत्पुरुषविषयतः स्थाप्यते तद्द्वयवस्था
यस्याहुस्तद्विकल्पः समं धृति कतियित् तत् हुलस्याविशेषात् ॥ ५ ॥

सानुकोशे समर्थे प्रपदनमृषिभिः स्मर्यतेऽभीष्टसिद्धयैः

लोकेऽप्येतत् प्रसिद्धं न य विमतिरिह प्रेम्ः ्यते क्वाऽपि तन्त्रे ।
तस्मात् कैमुत्य सिद्धं भगवति तु भरन्यासविधानुभावम्
धर्मस्थेयाः य पूर्वे स्वकृतिषु बडुधा स्थापयांयकुरेवम् ॥ ६ ॥

शास्त्रप्रमाद्यवेदी ननु विधिविषये निर्विशङ्कोऽधिकारी
विश्वासस्याङ्गभावे पुनरिह विदुषा किं मलत्वं प्रसाध्यम् ।
मैवं धोरापराधरिः सपदि गुरुकृले न्यासमात्रेण लभ्ये
शङ्का पाषिर्षां ग्राडाडां शमयितुमुचिता उेतुमिस्तत्तदर्थे ॥ ७ ॥

नेडाभिडान्ति नाशो न य विमतिरिह प्रत्यवायो भवेदिति
उक्तं कैमुत्य नीत्या प्रपदनविषये योजितं शास्त्रविद्भिः ।
तस्मात् क्षेत्रे तदर्थं सुविदितसमर्थैर्देशिकैः सम्यगुभं
मन्त्राभ्यं मुक्तिभीजं परिणति वशतः कल्पते सत्तुलाय ॥ ८ ॥

न्यासः प्रोक्तोऽतिरिक्तं तप इति कथितः स्वध्वरश्चास्य कर्ता
अडिर्भुङ्गोप्यनवादीदगणि द्विविषयामुत्तमं गुड्यमेतत् ।
साक्षान्भोक्षाय यासौ श्रुतं षड तु मुधा बाध शङ्का गुणाढ्ये
तन्निष्ठो ऽयन्यनिष्ठान् प्रभुरतिशयितुं कोटिकोट्यंशतोऽपि ॥ ९ ॥

नानाशब्दादिभेदादिति तु कथयता सूत्रकारेण सम्यक्
न्यासोपासे विभक्ते यजनलवनवखण्डभेदादभाक्तात् ।
आभ्या रूपादिभेदः श्रुतं एतरसमः किञ्च भिन्नोऽधिकारः
शीघ्रप्राप्त्यादिभिः स्याज्जगुरिति य मधूपासनादौ व्यवस्थाम् ॥ १० ॥

यत्किञ्चिद्रक्षणीयं तदवन निपुणे न्यस्यतोऽकिञ्चनस्य
प्रस्पष्टं लोकेऽप्युच्यतेऽप्यवगमितं षड प्रार्थनादङ्गयोगः ।
तस्मात् कर्माङ्गकत्वं व्यपनयति परापेक्षाणाभाववाहः
साङ्गे त्वष्टाङ्गयोगव्यवृत्ति नयतः षड्विधत्वोपचारः ॥ ११ ॥

पञ्चाप्यङ्गान्यभिज्ञाः प्रणिजगुरविनाभाव भाञ्चि प्रपत्तेः
कैश्चित् संभावितत्वं यदिल निगदितं तत् प्रपत्त्युत्तरं स्यात् ।
अङ्गेष्वङ्गित्ववाहः इलकथनमिल द्वित्रिमात्रोक्तयश्च
प्राशस्त्यं तत्र तत्र प्रणिदधति ततः सर्ववाक्यैककण्ठयम् ॥ १२ ॥

रक्षोपेक्षा स्वसाध्य प्राणयवति भरन्यास आज्ञादि दक्षे
दृष्टा नाऽत्र प्रपत्ति व्यवृत्तिरिह तन्मेलने लक्षाणां स्यात् । var तन्मेलनं
गेडागत्यदि मात्रे निपततु शरणागत्यभिष्योपयारात्

यद्गानेकार्थभावाद्भवति य विविधः पालनीयत्वहेतुः ॥ १३ ॥ var यद्गानैकार्थं, छि

आत्मात्मीयस्वरूपन्यसनमनुगतं यावदर्थं मुमुक्षुः शोः
तत्त्वज्ञानात्मकं तत् प्रथममथ विधेः स्यादुपाये समेतम् ।
कैङ्कर्याभ्ये पुमर्थेऽप्यनुषजति तदप्यर्थना हेतुभावात्
स्वाभीष्टानन्यसाध्यावधिरिड तु भरन्यासभागोऽङ्गिभूतः ॥ १४ ॥

न्यसादेशेषु धर्मत्यजनवयनतोऽङ्गिन्यासिच्छियोक्ता
कार्पाण्यम् वाऽऽगमुक्तं भजनवदितरापेक्षाणं वाऽप्यपोढम् ।
दुःसाधेच्छोद्यमौ वा क्वचिदुपशमितवन्यसंमेलने वा
ब्रह्मास्त्रन्याय उक्तस्तद्विड न विडतो धर्म आज्ञादि सिद्धः ॥ १५ ॥

आद्रेष्टु स्वप्नप्रतिं तदनुगुणगुणाधन्वितं स्वं मुकुन्दो
मामित्युक्तवैकशब्दं वदति तदुच्यितं तत्र तात्पर्यमूढ्यम् ।
तत्प्राप्य प्रापकैक्यं सकलकलदतां न्यासतोऽन्यानपेक्षाम्
प्राधान्याद्यं य किञ्चित् प्रथयति स परं श्रीसाम्पे मुक्त्युपाये ॥ १६ ॥

स्वाभीष्टप्राप्तिहेतुः स्वयमिड पुरुषैः स्वीकृतः स्यादुपायः
शास्त्रे लोके य सिद्धः स पुनरुभयथा सिद्धसाध्याप्रभेदात् ।
सिद्धोपायस्तु मुक्तौ निरवधिकदयः श्रीसाम्पः सर्वशक्तिः
साधोपायस्तु भक्तिर्न्यसनमिति पृथक् तद्गशीकारसिद्ध्यै ॥ १७ ॥

अत्यन्ताङ्गिनोऽलं त्वदपथरगतः सन्निवृत्तोऽद्य नाथ
त्वत्सेवैकान्तधीः स्यां त्वमसि शरणाभित्यध्यवस्यामि गाढम् ।
त्वम् मे गोपायिता स्यास्त्वयि निडितभरओऽस्येवमित्यर्षितात्मा
यस्मै स न्यस्तभारः सकृदथ तु सदा न प्रयस्येत् तदर्थम् ॥ १८ ॥ var सकृदिति तु

त्यक्तवोपायानपायानपि परमजलन्मध्यमां स्वार्डवृत्तिम्
प्रायश्चित्तं य योग्यं विगतक्रणततिर्द्धन्द्वात्यां तितिक्षुः ।
भक्तिज्ञानादिवृद्धिं परियरणागुणान् सत्समृद्धिं य युक्तां var युक्त्या
नित्यं यायेदनन्यस्तदपि भगवतस्तस्य यद्वाऽऽप्तवर्गात् ॥ १९ ॥

आज्ञा कैङ्कर्यवृत्तिष्वनद्य गुरुजनप्रक्रिया नेमिवृत्तिः
स्वार्डानुज्ञातसेवा विधिषु य शकने यावद्विषं प्रवृत्तः ।
कर्मप्रारब्धकार्यं प्रपदनमडिमध्वस्तशेषं द्विद्विषं
भुक्त्वा स्वाभीष्टकाले विंशति भगवतः पादमूलं प्रपन्नः ॥ २० ॥

श्रुत्या स्मृत्यादितिश्च स्वयमिड भगवद्वाक्यवर्गैश्च सिद्धां
 स्वातन्त्र्ये पारतन्त्र्येऽप्यनितरगतिभिः सद्भिरास्थीयमानाम् ।
 वेदान्ताचार्यं छत्वं विविधगुरुजनग्रन्थसंवाधवत्या
 विंशत्या न्यासविधां व्यवृणुत सुधियां श्रेयसे वेङ्कटेशः ॥ २१ ॥

संसारवर्तव्येगप्रशमनशुभदृष्टेशिक प्रेक्षितोऽलं
 संत्यक्तोऽन्यैर् उपायैरनुचितयस्तिष्यद्य शान्ताभिसन्धिः ।
 निःशङ्कस्तत्वदृष्ट्या निरवधिकदयं प्रार्थ्यं संरक्षकं त्वां var प्राप्य
 न्यस्य त्वत्पादपद्मे वरद निजभरं निर्भरो निर्भयोऽस्मि ॥ २२ ॥

कविताङ्किकसिंहाय कल्याणगुणशाविने ।
 श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥

न्यासविंशति व्याख्या

श्रीमन्निगमान्तमडादेशिकेः स्वयमनुगृहीता न्यासविंशति व्याख्या

श्रीः

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कविताङ्किककेसरी ।
 वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

श्रुतिस्मृत्यादितात्पर्यं निरुद्धा न्यासविंशतिः ।
 स्वयं व्याङ्कितेऽस्माभिः द्विज्मात्रेण सद्विच्छया ॥

NOTE: In this commentary, there are many boldface entries (from the main stotra) which are placed inside flower/curly brackets in the encoded text.

as text in bold font

- for easy identification. This is not visible in the processed Devanagari file or in other scripts.

प्रपत्त्याधपरपर्यायां (var प्रपत्यपरपर्यायां) न्यासविधां
 सञ्जिघृक्षुः प्रथमं तत्ज्ञानादिमुपेन तदधिकार-
 डेनुभूतमाचार्यसंग्रहणमाळ (var सञ्जिघृक्षुः तत्त्वज्ञानादि
 ... संग्रहणमाळ) - सिद्धम् छति ।

अतेषामाचार्यगुणानां प्रमाणानि “तद्विज्ञानार्थं स
 गुरुमेवाभिगच्छेत् समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठं”

ઇત્યાદીનિ (var ઇત્યાદીનિ દ્રષ્ટવ્યાનિ ।) । શ્રોત્રિયં -
 શ્રુતવેદાન્તમ્ । સમયાનિયતયા - યથાકાલં પ્રવૃત્તયા;
 યદ્વા ધર્મજ્ઞસમયવ્યવરિથતયા । જિતવિષયગણં -
 સ્વવશેન્દ્રિયવર્ગમ્ । સમ્યક્ જ્ઞાનાર્થતયા ગુર્વભિગમનેડપિ
 સ્વેચ્છયા પ્રવર્તમનસ્ય (var પ્રવૃત્તસ્ય) નિયમાંશમાત્રે
 વિધિરિતિ જ્ઞાપનાર્થમ્ (var વિધિજ્ઞાપનાર્થ) ઇષ્ણેત્ ઇતિ “સન્-
 પ્રયોગઃ” ॥ ૧ ॥

“આચાર્યવાન્ પુરુષો વેદ”, “ આચાર્યીકૃતૈવ
 વિદિતા વિદ્યા સાધિષ્ઠં દ રાપત્ ”, “આચાર્યવત્તયા
 મુક્તૌ” (var પ્રાપત્ “ આચાર્યવત્તયા મોક્ષમામનન્તિ
 ... મુક્તૌ ઇત્યાધનુસરતઃ આચાર્યવરણે સિદ્ધે, દૈવમિવ)
 ઇત્યાદિપ્રમાણાનુસારતઃ આચાર્યવરણે સિદ્ધે, “આચાર્યદેવો
 ભવ”, “દૈવમિવાચાર્યમુપાસીત” ઇત્યાદિવિહિતં
 તત્સેવનમાહ - અજ્ઞાનધ્વાન્ત ઇતિ ।

અત્ર ઉક્તા હેતવઃ આચાર્યે ભગવતિ ચ અન્વીયન્તે । જન્મપ્રધ્વંસિજન્મ
 - વિદ્યાજન્મ । “બ્રહ્મવિદ્યાપ્રદાનસ્ય દેવૈરપિ ન શક્યતે ।
 પ્રતિપ્રદાનમથવા દધાચ્છાક્તિત આદરાત્ ॥ ” ઇત્યભિપ્રેય
 અપ્રત્યુપકરણાધિયા ઇત્યુક્તમ્ ॥ ૨ ॥

સમ્યગુપસન્ને સચ્ચિષ્ઠે “ તસ્મૈ સ વિદ્યાન્”
 ઇત્યાદિવિહિતમચાર્યકૃત્યમાહ - સદ્બુદ્ધિઃ ઇતિ ।

અભિમતં - મોક્ષોપયુક્તમર્થજાતમ્ (var ઇદં ન દૃશ્યતે) ॥ ૩ ॥

મુક્તિકામસ્ય મૂલમન્નાદ્યભિભિધેયતયા શિક્ષણીયેડય પ્રધાનાંશં,
 તસ્ય ચ નિત્યાનુ- સન્ધેયત્વમાહ (var મૂલમન્નાદ્યભિપ્રેતતયા
 શિક્ષણીયે પ્રધાનાંશં તસ્ય નિત્યત્વં ચાહ) - સ્વાધીન ઇતિ ॥ ૪ ॥

ઇદૃશોપદેશલબ્ધસમ્યગ્જ્ઞાનસ્ય પુરુષસ્ય “અનિત્યમસુખં
 લોકમિમં પ્રાપ્ય ભજસ્વ મામ્”, “ મામેકં શરણં
 વ્રજ” ઇત્યાદિભિરપવર્ગોપાયતયા વિહિતયોઃ ભક્તિપ્રપત્યોઃ
 અધિકારિવ્યવસ્થામાહ (var અધિકારવ્યવસ્થા) - મોક્ષોપય
 ઇતિ ॥ ૫ ॥

ઇત્યમધિકારિભેદાત્ ગુરુલઘુવિકલ્પસંભવેડપિ

प्रपत्तिप्रभावे दृग्बुद्धीन् प्रयाययति - सानुद्धोश एति ।
वानरवायसाराक्षसद्रौपदीगण्डेन्द्रसुमुष्मत्रिशङ्कुशुनश्शेङ्गाधुपण्यनैः
एति शेषः । धर्मस्थेयाः - विभाटगोयस्धर्मनिर्णोतारः । पूर्वे
- भगवधामुनादयः ॥ ६ ॥

सर्वशास्त्रसाधारणो विश्वासः, तस्य प्रपत्तिवक्ष्णवाक्ये मडत्वेन
विशेषणं किमर्थम् ? एत्यनुभाष्य परिडरति- शास्त्रप्रामाण्य
एति ।

अत्र अर्थस्वभावेन शङ्काप्रकर्षसंभवात् तन्नित्यै

“ विदितः स छि धर्मज्ञः”, “ मित्रभावेन

संप्राप्तम्”, “सकृदेव प्रपन्नाय”

एत्यादिप्रसिद्धशरण्यगुणविशेषादिपरामर्शभूम्ना (var

एत्यदृक्ि शरण्यगुणविशेषादि विमर्शभूतमडविश्वासादिप्रकर्षः)

विश्वासप्रकर्षः)संपाद्य एति भावः ॥ ७ ॥

किमीदृशविश्वाससापेक्षतया (var किमीदृशविश्वाससापेक्षया)

गुरुतरया प्रपत्या ? “ सकृज्जमेन मन्त्रेण कृतकृत्यः

सुभी भवेत्”, “ प्रपत्तिवाचैव निरीक्षितुं वृणे”,

एत्यादिप्रमाणसंप्रदायैः मुक्तिः सिद्ध्येदित्यत्राड (var सिद्ध्येदित्याड)

- नेडाभिङ्कान्तिनाश एति । उक्तम् - कर्मयोगप्रकरणे

(var कर्मयोगाधिकारे) एति शेषः । “सकृदुच्यरितं येन

डरिरित्यक्षरद्वयम्” एत्यादि न्यायेन अत्र मन्त्रोच्यारणाडिडं

तन्मुणेनैव मुक्तिं साधयति । यथोक्तं सत्यडितन्त्रे (var

सात्वततन्त्रे) “अनेनैव तु मन्त्रेण स्वात्मानं मयि निक्षिपेत् ।

मयि निक्षिप्तकर्तव्यः कृतकृत्यो भविष्याति” - एति ॥ ८ ॥

ननु अेवं प्रपत्तिरपि भक्तियोगद्वारेणैव मुक्तिडेतुः स्यात्

एत्याशङ्कायां, “ मुमुक्षुर्वै शरणमडं प्रपद्ये” एति

श्रुतिस्वारस्यसिद्धमव्यवडितमोक्षसाधनत्वं व्यञ्जकान्त्रैरपि

(var व्यञ्जकान्त्रेणापि) द्रढयपि - प्रोक्तः । -

“तस्मान्वासमेषां तपसामतिर्कर्तमाडुः” एति वाक्येन ।

काथितः - “यः समिधा ” एत्यारभ्य; “यो नमसा स

स्वध्वरः” एत्युगंशेन (var एतन्तेन ऋगंशेन, ...

एशानोऽवभाषत ।) । अन्ववादीत् - ऋगर्थमन्वभाषत । यथा

“સમિત્સાધનકાદીનાં યજ્ઞાનાં ન્યાસમાત્મનઃ । નમસા ચોડકરોદ્
 દૈવે સ સ્વધ્વર ઇતીરિતઃ ।” ઇતિ । અગણિ દિવિષદામુત્તમં
 ગુહ્યમેતત્ - “એતદ્વૈ મહોપનિષદં દેવાનાં ગુહ્યમ્”
 ઇત્યાદિશ્રુત્યા । તન્નિષ્ઠઃ ઇત્યાદિના “સત્કર્મનિરતાઃ
 શુદ્ધાઃ” ઇત્યાદ્યુક્ત પ્રપન્ન પ્રભાવો વિવૃતઃ । યદ્યપિ
 “ઓમિત્યાત્માનં યુગ્જોત” ઇતિ પ્રણવકરણકો ન્યાસઃ શ્રુતઃ,
 તથાડપિ તદનર્હાણાં તદ્વિરહેડપિ તન્ત્રોક્તપ્રકારેણ (var
 તન્ત્રોક્તપ્રકારોડત્ર, તન્ત્રોક્તપ્રકારેણ, તત્પ્રયોગોત્ર) તત્પ્રયોગો
 યુજ્યતે ઇત્યભિપ્રાયેણ તન્નિષ્ઠ ઇતિ સામાન્યોક્તિઃ । શ્રુતિસિદ્ધિભેડપિ
 પ્રપદને સામાન્ય ધર્મભૂત સત્યવચનાદિ નયાત્ સર્વાધિકારત્વં ય
 ન વિરુદ્ધમ્ । “સર્વસ્ય શરણં સુહૃત્” (var સુહૃત્”
 ઇત્યાદ્યભિપ્રેતં) । ઇત્યાદિષ્વેતદભિપ્રેતમ્ ॥ ૯ ॥

સન્તુ ભાષ્યોક્ત પ્રત્ત ભવત્યડ્ગભૂત પ્રપત્તિ પ્રશંસાપરાણિ
 એતાનિ વાક્યાનિ, ગુણોપસંહારપાદે પ્રપત્તેઃ સ્વતન્ત્ર વિદ્યાત્વ
 સ્થાપનાભાવાત્, અનન્યયાસિદ્ધ સમાન ન્યાયાભાવાચ્ચ (var અનન્યયા
 સિદ્ધસામાન્યન્યાયભાવાચ્ચ) ઇતિ શઙ્કાયાં, પ્રપદનસ્ય મોક્ષં પ્રતિ
 પૃથગુપાયત્વોપપાદનં તન્નૈવ સુસ્પષ્ટમિયાહ - અભાક્તાત્ -
 અનૌપચારિકાત્ ઇત્યર્થઃ । સદ્વિદ્યા દહર વિદ્યાદિષુ શબ્દ ભેદો
 હિ તત્તદ્ગુણવિશિષ્ટ બ્રહ્મ વિષય પ્રત્યયાવૃત્ત્યભિધાયિત્વ
 (var બ્રહ્મવિષયપ્રત્યયાવૃત્ત્યભિધાયિ) રૂપાણોપપાદઃ;
 ઇહ તુ યાગ દાન હોમાદિવત્ અપર્યાયતત્તૈવ વ્યુત્પત્તેઃ સિદ્ધઃ (var
 ઉત્પત્તેઃ સિદ્ધિ) ઇતિ ભાવઃ । ન્યાસવિદ્યા ઇતિઆખ્યા । અર્થસ્વભાવાદત્ર
 અભિમત પ્રદાન સામર્થ્ય વિશિષ્ટ પર નિરપેક્ષ રક્ષકત્વં
 (var અભયપ્રદાનસામર્થ્યવિશિષ્ટપરમકારુણિકતયા) રૂપમ્
 । આદિ શાબ્દેન પરિકરપ્રકરણયોઃ ગ્રહણમ્ । ઇતરસમઃ -
 વિદ્યાન્તરસમઃ । કિં ય ઇત્યાદિના પ્રાગ્દરિતાધિકારિ ભેદ સ્મારણમ્
 (var કિં ચેત્યાદિ પ્રાગ્દર્શિતધિકારિભેદસ્મારણમ્ ।
 ભાષ્યે તુ પ્રપત્તેઃ . . .) । સ્વાતન્ત્ર્યેણ મોક્ષોપાયત્વેન
 વ્યાવૃત્ત ઇહાધિકારો ન સ્યાદિતિ શઙ્કાયાં મધુવિદ્યાદૃષ્ટાહરણમ્ ।
 ભાષ્યે તુ પ્રપત્તેઃ ભક્ત્યડ્ગત્વોક્તિઃ ન સ્વાતન્ત્ર્ય બાધિકા;
 વિષય ભેદાદ્ભયાકારયોગિષુ (var સ્વાતન્ત્ર્યવિષયબાધિક,

... उभयाधिकारयोगिषु) क्वचिदन्यतरोक्तारविरोधतात् ॥ १० ॥

अङ्गत्वमेव प्रपत्तेः इति पक्षः परिहृतः । अथ स्वातन्त्र्येऽपि
निरङ्गकत्वपक्षं परिहरति – अवगमितः - “तद्वैकोपायता
याञ्चा प्रपत्तिः”, “अप्राधितो न गोपायेत्”,
“शरणां य प्रपन्नानाम्” इत्यादिभिः इति शेषः । तस्मात्
इत्यादिना “प्रपत्तेः क्वचिदप्येवं परापेक्षा न विद्यते”
इत्यस्य निर्विषयत्व (var निरङ्गकत्व) शङ्काव्युदासः । तथा
“षड्विधा शरणागतिः” इति वचनात् आग्नेयदि षट्कवत्
आनुकूल्य सङ्ख्यादि षट्कं संभूय ओंकाराणां स्यादित्यत्रोत्तरम्
– साङ्के तु इत्यादि । “न्यासः पञ्चाङ्गसंयुतः” इति
व्यवस्थापकवचनानुगुणमङ्गाङ्गिभाव समुच्चयेन षड्विधत्व
वचनं नेयमिति भावः ॥ ११ ॥

अवेमङ्गाङ्गिभावः सिद्धः । तत्र अवान्तर्सवैयाकुली शमयति –
प्रपत्तिदशायां प्रातिकूल्यवर्जनाद्यभावे साङ्गस्योपायस्य वैकल्यं स्यात् ।
पश्चात् तु प्रातिकूल्यस्य सम्भवेऽपि कृतस्योपायस्य न वैकल्यम्;
किंतु प्रत्यवाय परिहारार्थं यथार्थं प्रतिवर्धनमेव कार्यम् ।
“तथा पुंसामाविस्त्रम्भात् प्रपत्तिः प्रथ्युता भवेत्” इत्येतदपि
तात्कालिक विस्त्रम्भ वैकल्याभिप्रायम् । उत्तरकाले सतोऽपि विश्वासस्य
पूर्वत प्रपत्यङ्गत्वाभावेन तद्विरुद्धे । अथ य ब्रह्मास्त्र न्याय
दृष्टान्तः अप्यत्र योग्यांशो स्थाप्यः, अन्यथा अतिप्रसङ्गात् । अत्रेतेन
“उपायापायसंयोगे निष्ठया लीयतेऽनया” इत्येतदपि गतार्थम्,
तात्कालिकोपायापाय संयोगस्य प्रपत्तिविरोधित्वे तात्पर्यात् । न च
आनुकूल्यसङ्कल्पस्य अङ्गेन श्रवणात् सङ्कल्पितकरणामध्यङ्गं,
तथा श्रुत्यभावात् यथाश्रुति सङ्कल्पितायनस्य
अङ्गत्वकल्पनानुपपत्तेश्च । अङ्कत्यकरणा स्वतन्त्रविधेरेव
सिध्यति इति नोपप्लवावकाशः । । “ आनुकूल्ये (var
सङ्कल्पितकरणास्य अङ्गत्वकल्पनानुपपत्तेश्च । आनुकूल्येतरा)
तराभ्यां तु विनिवृत्तिरपयतः” इत्यनेनापि अपायनिवृत्तौ
सङ्ख्यादिविशेषस्य तात्कालिकोपयोगः प्रदर्श्यते (var
प्रदृश्यते) । अत्र आनुकूल्यशब्दो हि तत्सङ्कल्पप्रतिपादपरः,
“आनुकूल्यस्य सङ्कल्पः” इत्यादि सिद्धानुवादात् (var

ઇત્યાદિ સિદ્ધાનુવદત્વાત્) । ન ચ “ઉપાયાપાય” ઇત્યાદૌ
 પ્રપત્તિનિષ્ઠાહાનિર્વિવક્ષિતા । કિન્તુ ઉપાયાપાય ત્યાગ વિશિષ્ટ
 મધ્યમ વૃત્તિહાનિઃ । વિશેષણાભવેડપિ હિ વિશિષ્ટાભાવઃ
 સિધ્ધતિ । અત એવ હિ તત્ર “અપાયસંપ્લવે સઘઃ પ્રાયશ્ચિત્તં
 સમાચરેત્” ઇત્યાદિના તાવન્માત્રનિમિત્તં પ્રાયશ્ચિત્તમેવ વિધીયતે ।
 ન તુ પૂર્વકૃતાં પ્રપત્તિં પ્રચ્યુતામભિપ્રેય તત્કલાર્થે પુનઃ
 પ્રપત્તિઃ । ૧૨ ॥

પ્રસ્તુત મુખ્યોપચર પ્રયોગ વ્યવસ્થાપનાય પ્રપત્તિલક્ષણં
 શોધયતિ - પ્રણયોડત્ર ચાચ્ચા । આજ્ઞા - આજ્ઞાકરણમ્ ।
 આદિશબ્દેન ભૃતિદાનાદિસડ્ગ્રહઃ । અનેકાર્થભાવાત્ -
 શરણશબ્દસ્ય અનેકાર્થરૂઢત્વાદિત્યર્થઃ । પ્રપદનરૂપત્વાભાવેડપિ
 કેષાઞ્ચિત્ ગૃહાગમનાદીનાં રક્ષ્યતાહેતુત્વં પ્રસિદ્ધમિત્યાભેપ્રેત્ય
 ભવતિ ચ ઇત્યાદિકમુક્તમ્ ॥ ૧૩ ॥

એવં લૌકિક વૈદિક સર્વપ્રપત્તીનાં સાધારણરૂપમુક્તમ્ । (var
 સાધારણરૂપત્વમુક્તમ્) । અથ મોક્ષૈકપ્રયોજનાયાં પ્રપત્તૌ
 સર્વનિવૃત્તિ ધર્મસાધારણં સ્વાભાવિક પરશેષત્વાનુસન્ધાનાદિરૂપં
 વિશેષમાહ - આત્મીયં ઉપાયકૃલાદિ । આત્મા ચ
 આત્મીયાશ્ચેતિ યાવન્તઃ અર્થાઃ સન્તિ પ્રમાણસિદ્ધાઃ તાવતાં સર્વેષાં
 ભગવચ્છેષત્વાનુસન્ધાનં કાર્યમ્ । તચ્ચાનુસન્ધાનમુપાયદશયામપિ
 નિવૃત્તિધર્મવિધિસ્વાભાવ્યાદનુવર્તતે । ઇહ ચામુત્ર ચ
 સ્વયમ્પ્રયોજને કેઞ્કર્યં સ્વત એવ
 ભવતિ । અડ્ગિભૂતભરન્યાસાંશસ્તુ ન યાવદર્થઃ; કિન્તુ યથાલોકં
 યાવદનન્યસાધ્યં સ્વાભીષ્ટં તાવત્યેવ ભવતીત્યર્થઃ ॥ ૧૪ ॥

સર્વશક્તૌ ભરં ન્યસ્યતઃ સર્વેધર્મત્યાગવચનાત્
 વર્ણાશ્રમાદિધર્મરૂપમાજ્ઞાકૈકુર્યં તદનુવિદ્મનુજ્ઞાકૈકુર્યં
 ય ન સ્યાતામિત્યત્રાહ - ક્વચિત્ - ચાપલાત્ અશક્યપ્રવૃત્તે
 કસ્મિંશ્ચિદધિકારિણિ । અન્યસામ્મેલને - પ્રપત્યડ્ગચ્યુતિરિક્તાનાં
 તદર્થતયા સ્વીકૃતૌ । તત્ - તસ્માત્ ધર્માણાં સ્વરૂપત્યાગસ્ય
 પ્રપત્યડ્ગત્વભાવાત્ તેષાં પ્રપત્યડ્ગત્વેનાનુપાદાનાચ્ચ (var
 તસ્માત્ દત્તઃ સર્વધર્માણાં . . . પ્રપથ્યર્થત્વેનાપ્રતિપાદનાચ્ચ)
 ઇત્યર્થઃ । સર્વધર્મત્યાગવચનસ્ય અત્ર સર્વાવિરુદ્ધેષુ

अर्थान्तरेषु सम्भवत्सु तद्विपरीतार्थकल्पनं न युक्तमिति भावः ।
 अतेन अलेपकादिपक्षाश्च प्रतिक्रिमाः ॥ १५ ॥

ननु यदि प्रपत्तिरुपायः स्यात् तदा हि तस्या अङ्गत्वं, केचिदङ्गत्वं
 य (var अङ्गित्वं तु) वक्तव्यम् । सा तु तत्तद्वाक्येषु
 उपायतयोक्तस्य शरण्यस्य विशेषणतया प्रयुक्तैरेकादिशब्दैः
 (var प्रयुक्तैरेकशब्दैः) उपायबुद्ध्यर्धत्वेन (var
 अेकोपायबुद्ध्यर्धत्वेन) व्यवस्थिधते
 (var व्यवस्थियते) । तस्मात् पूर्वोक्तं सर्वमयुक्तमित्यत्राल -
 तत् - विध्यनुरोधेन नेतव्यत्वात् ऽति भावः । अन्यथाऽप्युपपन्नं
 सिद्धोपायस्यैक्यं प्रपत्तेः तप्प्रसादोपायत्वं न विरुन्ध्यादिति भावः ।
 अतेन निर्विशालैतद्भ्रष्टि (var अेवं निर्विशेशा (text not
 legible here in the original) निरस्ताः (var अेवं निर्विशेषा)
 वेदितन्याः ॥ १६ ॥

उक्तार्थस्थिरिकरणाय सामान्यत उपायराब्दाय (विद्गुणवन्)
 सिद्धसाध्योपायविशेषौ तत्प्रयोजनं य विभजते - समर्थितमेव
 साङ्गभरन्यासं यथावदनुष्ठनाय मुभभेदेन शिक्षयन्
 तद्विषयकर्तव्यशेषं नास्तीत्याह- यस्मै प्रयोजनाय
 ऽति शेषः । सकृत् ऽत्यनेन उपासनवद्भृत्तिसापेक्षत्वं
 (var उपासनवदस्यावृत्ति) नास्तीत्युच्यते । “सकृत् कृतः
 शास्त्रार्थः” ऽत्यस्यान्नापवाधो नास्ति । प्रत्युत “सकुटेव”
 ऽत्यादिभिः अनुग्रह अेव । सदा - यावत्कृलप्राप्तीत्यर्थः ॥ १७ ॥

ननु न्यासनिष्ठमेव “तस्यैवं विदुषः” ऽति
 परामृश्य, तत्कर्तव्यत्वेन पुरुषविधाऽऽम्नाता । सा य
 “यन्मरणं तदवभृथः” ऽत्यन्ता यज्ञदृष्टिर्गुपा
 य । अतो यावज्जुतं तदर्थं कर्तव्यस्य विधीयमानत्वात्,
 “न प्रयस्येत् तदर्थम्” ऽत्यनुपपन्नम् । मैवम् -
 तत्रापि हि न्यस्तभरस्य कर्तव्यान्तरनैरपेक्ष्यमेव विवक्षितम् ।
 यदि तु प्रस्तुतविधाङ्गत्तयाऽत्र यज्ञकृत्तिर्विधीयते तर्हि
 दर्शपूर्णमासादीनां कृत्तिर्न वाच्या । तेषां यज्ञोपयोगित्वाभावात्
 अश्रुतापूर्वतदन्वितयज्ञान्तरकल्पनमनेकशास्त्रार्थदृष्टिविधिकल्पनं
 (var अश्रुतापूर्व) चात्यन्तगौरवोपलतम् । अेकस्यावभृतात्

पूर्वमन्त्रेषां कृमिश्वानुपपन्ना । तस्मात् “अेवं शरणाभ्येत्य
भगवन्तं सुदृशींनम् । अनुष्ठितकृतशतो भवत्येव न
संशयः” एतितवत् यज्ञादिकं सर्वमस्य स्वतः सम्पन्नं भवतीति
स्तुतिमात्रे तात्पर्यं ग्राह्यम् ।

शारीरकभाष्यमपि अेतदविरोधेन भाव्यम् ॥ १८ ॥

कृतकृत्यस्थोत्तरदशायां स्वाधिकारानुगुणं (var
स्वाधिकाराधनुगुणं) त्याज्यं स्वतन्त्रविधिप्राप्तं कर्तव्यमनुसन्धेयं
प्रार्थनीयं य सङ्गृह्णाति - उपायान् - काम्यधर्मान् ।
अपायान् - प्रत्यवायधेतून् । परं - डेवलम्; प्रपत्युत्तरकालम्
वा । मध्यमां - उपायापायवर्गानन्विताम् । स्वार्धवृत्ति - -
नित्यरूपां तत्समाननैमित्तिकरूपां य वृत्तिम् “अपायसंप्लवे
सधः प्रायश्चित्तं समाचरेत् प्रायश्चित्तिरियं साऽत्र
यत्पुनः शरणं प्रजेत् ॥” एत्युक्तमाह- प्रायश्चित्तं
य योग्यम् एति । “अजडत्” धन्यनुषज्यते ।
“देवर्षिभूतात्मनूणां पितृणां न डिङ्कुरो नायमृणी
य राजन्” एत्याद्युक्तं सूचयति - विगतनृशतातिः एति ।
ब्रह्मथर्याद्विभिरपाकर्तव्यं भगवत्प्रपन्नस्य प्रपत्यैव
कृतम् (var प्रपत्यैवापाकृतं); देवयज्ञादिकं त्वस्य (var
देवयज्ञादि कर्तव्यमस्य) मध्यमभृत्यनुप्रविष्टं डैङ्कुर्यमिति
भावः । द्वन्द्वान्तिक्ष्णवचनं पादानार्थं य । परिशरणागुणान्
- डैङ्कुर्योपकरणभूतान् गन्धपुष्पादीन् । यद्वा कुलसङ्गत्यागादीन् ।
सत्समृद्धिरपि (var सत्समृद्धीरपि) डैङ्कुर्यानुपयुक्ता
नैव एत्युक्ताम् । भगवतः एत्यादिना देवतान्तरैभ्यस्तदीयेभ्यश्च
भक्त्यादिकमपि न याव्यमिति सूच्यते ॥ १९ ॥

उक्तप्रकारस्थाधिकारिणः स्वाभिमतकाले परमकृत्वप्राप्तमाह-
प्रपत्यङ्गत्वान्देऽपि “विहितत्वाव्याश्रमकर्मोऽपि” एति
न्यायेन स्वतन्त्राधिकारसिद्धे शक्तस्यास्य कर्तव्यम् आज्ञाडैङ्कुर्यम् ।
अकरणे प्रत्यवायरहितम् अनुज्ञाडैङ्कुर्यम् । द्विरूपम् एति -
पुण्यपापरूपमित्यर्थः ॥ २० ॥

परमपुरुषार्थसाधिनीं भगवत्प्रपत्तिं प्रमाणातः प्रभावतः
प्रवक्तृतश्च विशिषन् तद्विषयग्रन्थनिर्माणप्रयोजनं य

प्रतिपाद्यति -

“यो ब्रह्माण्डं विदधाति पूर्वम्” इत्यादिकया श्रुत्या ;
 “देवानां दानवानां च,” “ शरण्यं शरणं च
 (var देवानां च शरण्यं शरणं) त्वामाहार्दिव्या मउर्षयः
 ”, “ शरणं त्वां प्रपन्ना ये ध्यानयोगविवर्जिताः”
 इति स्मृत्यादिभिश्च; “स्थिते मनसि सुस्वस्थे”,
 “सकृदेव प्रपन्नाय”, “ सर्वधर्मान् परित्यज्य”
 इत्यादिभिः भगवद्वाक्यवर्गैश्च । सिद्धाम् - प्रमितामित्यर्थः ।
 भगवच्छब्दः । स्वातन्त्रे पारतन्त्र्येपि - अव्यवधानेन
 व्यवधानेन वा मुक्तिसाधनत्वे ; यद्वा स्वतन्त्राङ्गत्वविवादेऽपि
 इत्यर्थः गुजननग्रन्थाः स्तोत्रगद्यादयः ॥ २१ ॥

उक्तमुपायं सुभग्रहणाय स्वानुष्ठानमुपेन निगमयति - अत्र
 सर्वशक्तौ परमकारुणिके सर्वाभिमतवरप्रदे न्यस्तभरत्वात्
 निर्भरत्वनिर्भयत्वसीद्धिः
 (var निर्भरत्व-निर्भयत्वादिसिद्धिः) ॥ २२ ॥

अथमत्र मुमुक्षोरनुशासनीयसंग्रहः-
 सदाचार्योपसत्तिधूर्वकं सम्यक् ज्ञानं संपाद्य,
 गुरुतरोपायान्तरनिष्पादनाद्यनुगुणज्ञानशाक्तिविरडान्निर्विण्णः,
 स्वशक्यसङ्कुर्तव्यलधूपायपरामर्शेन प्रत्यवस्थापितः
 कृलसङ्गकर्तृत्वादित्यागयुक्तसाङ्गभरन्यासेन कृतकृत्यः
 स्वीकृतभरं शरण्यं श्रियःपतिमवलोक्य निभरो निर्भयश्च
 स्वयम्प्रयोजनकैङ्कर्येण सुभं वर्त इति ॥ २२ ॥

कविताकिङ्कशिडाय कल्याणगुणशालिने ।
 श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥

nyAsa viMshati (896 to 917)

This stotra of 22 shlokas all in sragdharA metre, stresses several aspects of nyAsa or prapatti not covered by zaraNAgati dIpikA and nyAsa tilaka. To start with, the qualifications an AchArya should possess are set out in 896, such a one should be worshipped as if he were God Himself; [897] then the traits the shiShya must possess are mentioned in 898. The

unflinching and unshakable faith in the efficacy of prapatti which is a vital part in the pursuit of that path is stressed in 902. shlokas 910 and 911 refute some wrong meanings attributed to certain words in the charama-shloka. siddhopAya and sAdhyopAya are clearly defined in 912. The stotra concludes with expressing a feeling of a sense of security and fearlessness after a proper performance of Prapatti.

Lord varadarAja of kA nchIpuram is the Deity to whom this Stotra and the next are dedicated.

nyAsa viMshati – vyAkhyA.

“At the desire of good and godly men” svAmI deshika has himself written a commentary on nyAsa viMshati by way of “di NmAtra, indicating the way or method. That commentary which is in Sanskrit Prose is given separately at pages 201 to 208. tattva-muktAkAlApa is the only other work of deshika in Sanskrit for which he himself has furnished a commentary. That is for tattva, this is for upAya.

Encoded and proofread by Pallasena Narayanaswami ppnswwami at gmail.com

Nyasa Vimshatih with Commentary
pdf was typeset on August 17, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

